

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Kasım 2006 • 26

KİM BU ADAM

'ŞEHİRİN EN UZAK YERİNDEN
BİR ADAM KOŞARAK GELDİ'

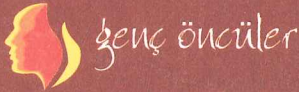

SALİH PEYGAMBER VE
SEMUD'UN
SONU

KELOĞLAN'IN
TARAĞI

YENİLER İÇİN LİSE REHBERİ

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Yunus Babacan, Elyesa Koytak, Mur-
taza Koçak, Recep Ergun, Abdullah
Şanver, Hüseyin Buladı, M. Emin Po-
lat.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

M. Emin Babacan, Kemal Demir, İsmail
Memiş, Zeynep Vatandaş, Zeynep Şahin,
Oya Mezarci, Erva Günay, Yunus Babacan,
İkbal Armağan, Yakup Burakoğlu, Ammar
Kılıç, Ali Cingöz, Asuman Yasemin.

Adres

Kıztaşı Cad. Dolap Sok.
No:5/3 Fatih İstanbul
Tel: (0212) 635 28 12 - 621 33 02
Fax: 621 44 04

iletisim@genconculer.com
editor@genconculer.com

Grafik Tasarım: Tekin Öztürk
Baskı:

Kim Bu Adam!

An gelir genç olursun.
Önüne çıkan yolları beğenmezsin.
İnsanların körlüklerine şaşarsın.
Seni kendine benzetmek isteyenler
vardır. Seni kendine benzetmek
isteyenler yani seni sıradanlaşmaya
ve sürüleştirmeye çağırınlar.

An gelir genç olursun, susmak olur
mu! Durmak olur mu?

Konuşmakla başlar macera. Kim
bu konuşan, kim bu adam derler.
Ama susmakla olmaz durmakla
hiç...

Bu sayımızda da sadece bir dergi
hazırlamadık sizlere. İçinizden
geçenlere tercüman olmaya
çalıştık. Kim Bu Adam yazısını
mutlaka okuyun, gençlerin hayatı
nasıl algıladığı ile ilgili bir çığlık
tadında. Ve bu aralar aldığımız
gençlerle ilgili yayınlanan olumsuz
haberlere. Hakkınızda başkaları
yerine siz konuşun.

Genç Öncüler'e yazın, hayatı nasıl
algıyorsunuz? Ve bir şey daha
yapın; yol gösterin.

içindekiler

18

Salih Peygamber ve

Semud'un

Sonu

Yakup Burakoğlu

Deneme

8

Takke Düşse Kel Görünse

Zeynep Şahin

22

Keloğlan'ın

Tarağı

Ali Cingöz

16

Yeniler İçin

Lise Rehberi

28

Kültür Sanat

Mustafa

Kutlu'dan

Menekşeli Mektup

Nazeel Azami'nin

İlk Albüm Çalışması

DÜNYA

6

Öfkeni Yen! İsmail Memiş

14

Geleceğe Mektup Erva Günay

10

Yolu Doğru Tutmak Zeynep Vatandaş

15

Yakarış Yunus Babacan

10

Nobel Nedir?

20

Siyonizm var, Barış Yok Ammar Kılıç

12

Ölüme Doğmak Oya Mezarci

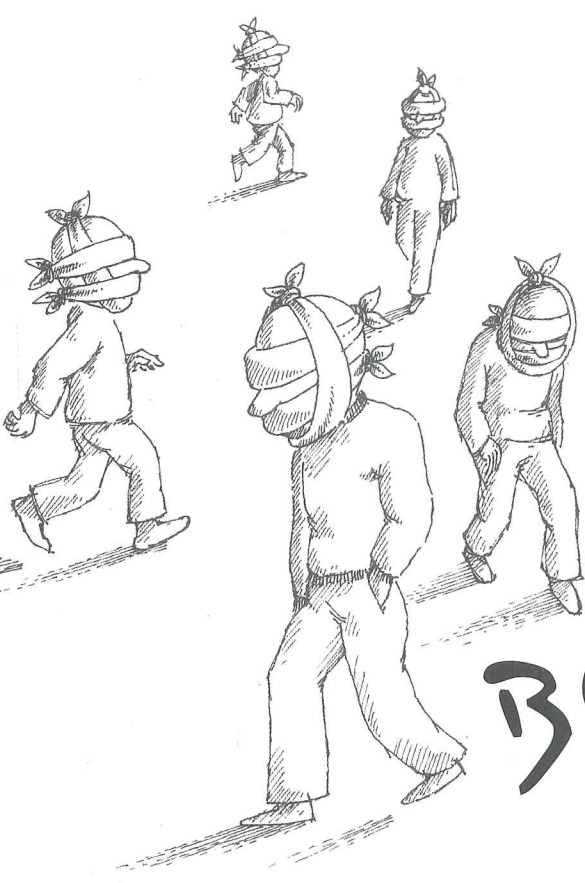
30

Etkinlik

32

Mizah

Kim

BU ADAM!

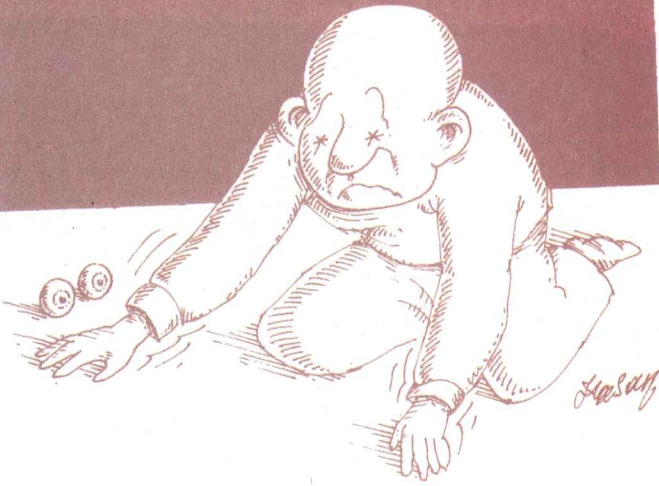
M.Emin Babacan

"Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi:
"Ey kavmim, elçilere uyun" dedi.
Sizden ücret istemeyenlere uyun, onlar hidayet bulmuş kimselerdir.
Bana ne oluyor ki, beni yaratana kulluk etmeyecekmişim?..."

Yasin 20-22

Tarihi yapan ve yazan hep büyüklerdir. Yani öznesi hayatın... Kimi inançları uğruna, kimi inatları pahasına, kimi de tarihe kayıt düşülsün diye atarlar imzalarını tarihin kalbine. Tabi bütün bunlar anlamlıdır büyüklerin gözünde ve bir o kadar hayatidir. Zira hayatın sınırlarını ve doğrularını belirlemek de onların kadim sorumluluğudur! Tıpkı kavramların, tanımlamaların ve anlamlandırmaların onların zihninden damıtılarak ikrar edilmesi gibi. Tıpkı bilmenin ve anlamının hangi kriterlere göre belirlenip, nasıl tatbik edileceği gibi...

Zamanın birinde, tamamı âmâlardan müteşekkil bir köy varmış. Dünyaya kapalı, her şeyiyle kendi dünyalarında yaşayan bu köye günün birinde gözleri gören Sâlih bir kişi gelmiş. Köye gelen bu kişi, orada

Köye gelen adam gözlerine mil çekilerek tedavi(!) edilir, yani kendilerine benzetilir.

Hayatın ve tarihin böylesine talihsiz tedavilerle şekillenmesi, umudun kırıntısına namzet yürekleri, kanatırcasına geçip gitmektedir.

yaşayan insanların duymakta alışık olmadıkları pek çok şeyden bahsediyormuş. Gökyüzünden, ağaçlardan, kuşlardan, ırmaklardan... Bütün bu güzellikleri anlatarak, insanların bunların farkına varmalarını ve bu güzellikleri yaşamalarını istiyormuş. Fakat anlatıklarını hiçbir şekilde anlam ve kavram dünyalarında canlandıramayan köylüler, köye gelen bu kişinin hasta olduğunu ve kendilerince bu kişinin acilen tedavi edilmesi gerektiğini düşünmeye başlamışlar. Söz konusu durumu görüşmek amacıyla, köyün yaşlı ve ileri gelenleri bir araya gelerek konuyu müzakere etmeye başlamışlar. Herkes sırasıyla, köye gelen bu kişinin, saçma sapan şeylerden bahsettiğini, söylediklerinin anlamsız olduğunu ve mutlaka tedavi edilmesi gerektiğinde mutabık kalmışlar. Son olarak köyün hekimi olan yaşlı adama dönerek bunun tedavisinin ne olduğunu sormuşlar. Yaşlı hekim; köye gelen bu kişiyle, kendisinin de birkaç gün önce karşılaştığını ve aynı anlamsız şeyleri duyduğunu belirterek aralarında geçen ilginç bir diyalogu aktarmış: 'Bana, sizin de bildiğiniz o anlamsız şeylerden bahsettikten sonra, merak ettim ve ellerimle söz konusu kişinin yüzünü, ellerini ve omuzlarını kontrol etmeye başladım. Yüzünü kontrol ederken, kafasındaki iki küçük çukurcuğu ellerimle kapattığım an, tıpkı bizim gibi konuşmaya ve anlatmaya başladı. O halde bu kişinin hastalığı o iki çukurcuktadır diye düşünüyorum. Dolayısıyla tedavi etmemiz gereken bölge söz konusu çukurcuklardır.' Sonuç olarak karar alınır ve köye gelen söz konusu şahsın gözlerine mil çekilerek tedavi(!) edilir, yani kendilerine benzetilir.

Hayatın ve tarihin böylesine talihsiz tedavilerle şekillenmesi, umudun kırıntısına namzet yürekleri, kanatırcasına geçip gitmektedir.

Gençler Hayatı Nasıl Algılıyor?

Kemal Demir

Her şeyden öte, çocuklar ve gençlerdir bütün bunların sonucuyla muhatap olan. Sorgusuz, sualsiz razı olmaktır çoğu kez içinde yaşadıkları dünyaya. Onların kade-rine düşen, hayatı öznelştirenlere karşı, nesne rolünü oynamaktır. Şekillendirilerek dondurulmuş bir hayatı armağan olarak kabul etmektir. Etrafındaki parmaklıkların farkına varmadan özgürce uçabile-ceği yalanına inanmaktır. Var olan ya da olması gereken hiç bir şeyi, zihninde anlamlandıramadan hesapsızca teslim ol-maktır. 'Neden' ve 'Nasıl' sorularını sor-madan öylesine yaşamak manasına ge-len gölge hayatlardır. Kalbinin, zihninin ve gözlerinin apayrı dünyalara ait olduğu yalnızlığı yaşamaktır.

Fakat bütün hesap bunlarla sınırlı de-ğildir. Yapılan ve yazılan tarihin bağrında kara delikler varlıklarıyla her daim bize gülümsediler. Tarihin aksine, küçük adımlar ve cılız sesler büyüyerek anlamlı ve heybetli silüetlere büründüler. Küçük de-reler bir araya gelerek çağlayanlara ve oradan denizlere ulaştılar. Tarihin sığı-ğına inat, varlığını sabırla ve umutla büyü-ten nice filizler yüzyıllarca başak verdiler. Ve nice bıçkın delikanlılar, gençler; tarihin utanmaz yüzüne haykırarak imanları-nı bileylediler. Nice olmalara karşı, olabi-lirliğin imkânını sunarak kalplerini bir kor gibi avuçlarında taşıdılar. Ve kendi varo-luşlarını, tarihleri, sanatları, edebiyatları ve felsefeleri ile anlamlı kıldılar. Gerçekle-ri göremeyen, hayatı okuyamayan, her şeyiyle duyarsızlaşmış bir dünyada yapa-yalnız duruşlarıyla 'kim bu adam' dedirte-cek yürekliliği sinelerinde taşıdılar. Hiç şüphesiz Allah vardır. O varsa, iman vardır. İman varsa umut vardır. Ve umut varsa tarih yeniden yazılır.

Gençler hayatı nasıl algılıyor? Her genç neslin tarih boyunca cevaplaması beklenen de-ğişmez sorusudur bu? Farklı kelimelerle, farklı şekillerde de ifade olsa, gençlerin hayat hak-kında ne düşündüğü hep merak edilen bir ko-nu olmuştur.

Toplumu yönlendirmeye çalışanlardan, onu inceleyenlere, eğitimcilere, filozoflara, si-yasetçilere, televizyonculara, reklamcılara, ebeveynlere varıncaya kadar uzayan bir me-raklı listesi vardır. Herkes kendine göre bir açıklamaya, yoruma gider "gençler hayatı na-sıl algılıyor" deyince. Tanımlar, tarifler, tasvir-ler yapılır; kolay görünen ama illaki herkesin ocağına bir parça da olsun ateş düşüren bu ko-nu hakkında.

Gençlerin yetişkin olarak kimi örnek aldı-ğı, televizyonda hangi diziyi izlediği, en beğen-diği karakterin, sanatçının kim olduğu, değer-leri, şiddet hakkında ne düşündüğü, okulda her hangi bir çeteyle öyle ya da böyle ilişkisinin olup olmadığı, sınav kaygısı taşıyıp taşımadığı (özellikle Türkiye'ye has bir sorudur bu), siga-ra içip içmediği, ailesi ve daha nesi ve nesi ile devam eder sorular.

Analizler yapılır, televizyon programları, haberlere, manşetlere taşınır "gençler", konfe-ranslar düzenlenir onlar hakkında. Doğrusu yanlış birbirine karışır hükümlerin, birinin ak dediğine öbürü kara der. Kesin çözümlerin nerdeyse uygulama şansı yoktur. Az sayıda da olsun dişe dokunur tespitler, girişimler olur, onlar da maalesef mağdur edilir, bir kazaya uğratılır bir türlü. Sonuç, sonuç, sonuç...

Sonuç yoktur, çünkü zaman su gibi akıp

öfkeni

YEN!

İsmail Memiş

Allah Resulü (s.a.v.) birgün ashabına sordu: Müflis kimdir? Dediler ki; müflis içimizden malını yitirmiş parasız kalmış kimselere denir. Allah Rasulu (s.a.v.) müflis o kimsedir ki: Allah'ın huzuruna namazı, orucu, zekatı ile çıkar da herkes ona imrenir fakat hak sahipleri de huzurda beklerler. O kişi şunu dövmüş, şuna sövmüş, şunun malını yiyip, bunun kanını döküp, şuna iftira atmıştır. Allah bu kulun namazını, orucunu, zekatını hak sahiplerine dağıtmaya başlar. Bir de bakarsınız ki adamın ibadetleri bitmiş ama hak sahipleri halen bitmemiştir. Yüce Allah bu kulların günahlarını hakları nispetince alır ve bu adama yükler. Ki adam cehennemlik olmuş cehenneme girmiştir.

Bu ibretli kıyamet sahnesinde nur saçan kandil; kişinin Allah katındaki yerini belirleyen yegane unsura dikkatimizi çeker: Merhamet. Kullara karşı merhameti olmayan ve Allah hakkı ile kul hakkını bir birinden ayıran bulanık zihinlere farzları yerine getirselere de kurtuluştan ve ilahi rızadan uzak olduklarını haber verir.

Yumuşak huyluluğu elden bırakma!

"Yumuşak huyluluğu elden bırakma! Çünkü yumuşak huyluluk, hangi şeyde bulunursa mutlaka onu süsler. Hangi şeyden de çekilip alınırsa onu da mutlaka çirkinleştirir."

Hz. Muhammed (sav)

Bir diğeri haberi aktarınca olay daha da açıklığa kavuşacaktır. Peygamberimiz'e (s.a.v.) gelip gece namaz kılıp gündüz oruç tutmaktan bir deri bir kemiğe dönmüş bir kadından haber verilir. Ve derler ki komşuları ondan yaka silker hepsi şikayetçidir. İnsanlara bağırap çağırır. Allah Resulü (s.a.v.) bu kadın için tek kelime kullanır: Cehen-nemliktir. Başka bir zaman ise ibadetlerini yapma-ya gayret eden ama eksiklikleri olan, fakat insan-lara karşı merhametli ve ikram sahibi bir adamı haber verirler. Allah Resulü (s.a.v.): Cennetliktir buyurur.

Ben güzel ahlakı tamamlamaya geldim diyen Kut-lu Peygamber'in (s.a.v.) diğeri insanlardan ayrılan en büyük özelliklerinden birisi Kur'an'ın tanımı ile: Rauf (çok şefkatli) ve Rahim (çok merhametli) ol-masıdır. Bu terimler günlük hayatta çok kullandı-ğımız fakat hal hareketlerimizde eşini bulamadı-ğımız kavramlardır. Nasıl mı? Hem merhametten bahsedip, hem anne babaya saygısızlık ediyorsak, yumuşak huyluluktan dem vururken ufak mevzu-larda dahi arkadaşımıza, kardeşimize bağırap ça-ğıra biliyorsak; sözümüzün ne kadar süslü olduğu bizi bu sözün Allah katında sadece azaba uğrata-cağı gerçeğinden uzaklaştırmaz.

Allah Rasulü (s.a.v.) merhametli olmaktan bahse-derken aynı zamanda çocukları sever, hanımlarıyla dostane muhabbetler yapar, arkadaşları (asha-bı) ile şakalaşır, insanların dertlerini dinlermiş. He-le hele dünyanın bir çok yerinde mazlumlar biz-den yardım bekliyorken Rahman ve Rahim olan Allah'a ve onun Halim ve Rauf Peygamberine inanan biz Genç Öncüler'e çok iş düşüyor.

İnsanlığa anne baba ilişkisinde, Kuran'ın ortaya koyduğu ahlakın nasıl pratikleştiği, birbirine haka-ret etmeden, birinin kalbini kırmadan yani hakla-rımıza riayet ederek nasıl bir hayat yaşanabile-neceğini uzakları işaret ederek değil öz be öz kendi yaşantımızda göstermemiz gerekiyor. Etrafımızı çirkef ve ahlaksızlık sarmış gözükebilir. Bizler ise gecenin zifiriliğini umursamayan ateşböceği misa-li kendi ışığımızı etrafa yaymanın yollarını düşün-meliyiz. Ve unutmadan en güzel örneklik doğru-dan kendi hayatımızda gösterdiğimiz örnekliktir.

gitmiş üzerinde konuşulan nesil değişmiş, dünya değişmiştir. Gençlerin örnek aldığı kahramanlar değişmiş, diziler sona ermiş, değerler değişmiş, alışkanlıklar, diller değiş-miştir. Tekrar başa dönülür: Acaba şimdiki gençler hayatı nasıl algılıyor, denilir. Böyle geçer zaman. Bu yoğunluk içinde bir yere varmak isteyen az sayıda insan yolunu bu-lup çıkar düzlüğe ne yazık ki.

Okulların açılmasıyla birlikte de gençlik üzerinde yapılan yeni araştırmalar yayınlanıyor. Bize ilham veren "Gençler Hayatı Na-sıl Algılıyor?" da bunlardan birisi. Genel çer-çevesi yukarıda belirtilen sorular çerçevesin-de şekillenen anketin analiz kısmında da hayli olumsuz bir tablo çizildiği için aktar-mayı uygun bulmuyorum. Çünkü gidişatın belirtildiği gibi olumsuz olduğunu düşün-müyorum, o yüzden moralinizi de hiç boz-maya niyetim yok. Benimle aynı görüşü paylaşmak zorunda değilsiniz ama inşallah sizlerden gelen yorumlar beni doğrular nite-likte olur. Bu tür anket çalışmalarının en büyük faydalarından biri de insana fikir ver-mesidir. Bizler de, hedef kitlesi gençlik olan Genç Öncüler dergisi olarak bu tür konular-da yorumuna en az başvuru olan gençlerin düşüncelerine başvurulum istedik. Onların konuyla ilgili görüşlerini dergimiz aracılı-ğıyla serbestçe tartışmasını istedik. Yazıları-nızı, mesajlarınızı, düşüncelerinizi, katkıla-rınızı bekliyoruz. Şimdi okurlarımıza cevap-lamalarını istediğimiz soruyu tekrar soruyo-ruz: **Sizce "gençler hayatı nasıl algılıyor?"**

BEN DE YAZAR'IM diyenler...

Kıztaşı Cd. Dolap Sk.
No:5/3 Fatih-İstanbul
(212) 633 21 02
iletisim@genconculer.com

Kel Görünse Takke Düşse

Zeynep Şahin

"Gerçek yüzlerini göremediğimiz, asıl niyetlerini okuyamadığımız kişilere uygulayabileceğimiz bir sistem olsa da keşke, maskelerini düşürebilsek!"

Günlerden bir gün, siz yolda yürürken, koşar adımlarla gelen biri başırsa arkanızdan: "Heyy, bakar mısınız?.." "Bi saniye, afedersiniz..." Siz de onun bu ısrarlarına dayanamayıp, bekleseniz. Nefes nefese yetişse size; "Şeyy... Maskeniz... Maskeniz düşmüş de... Onu verecektim!"

Bu hadise, maddî dünyamıza ne kadar uzak olursa olsun, hepimizin meşhur dileklerinden birini anlatıyor aslında: "Maskeleri düşürmek." Belki de kimimiz "Keşke.." diye devam eden cümlelerimizi bu arzumuzla sonlandırıyoruz bazen. "Gerçek yüzlerini göremediğimiz, asıl niyetlerini okuyamadığımız kişilere uygulayabileceğimiz bir sistem olsa da keşke, maskelerini düşürebilsek!"

Bakkalarda, marketlerde satılan, meşhur futbolcuların, şarkıcıların maskeleriyle bizim bir işimizin olmadığını en baştan belirtelim. Çünkü sahibini hemen ele veren ve böylece muhatabını hiç zora sokmayan bu maskeleri işe karıştıracak olursak çocukları da karşımızda buluruz. Bizim işimiz, insanların kimisine bir yüzüyle; kimisine de bir başka yüzüyle yaklaşıp, onları aldatanların kullandığı ama çoğumuz tarafından da fark edilemeyen maskelerle...

Günlük hayatta karşılaştığımız pek çok insanda rastlayabiliriz bu maskelere. Zoraki gülümseyen bir tanıdıkta tebessüm maskesi, kasıla kasıla yürüyenlerde ciddiyet maskesi, kendilerini beğenmeyip güzelleştirdiğini sanarlarda güzellik maskesi, duygusal bir ortamda gönülsüzce gözyaşı dökkenlerde ağlama maskesi, ilgili olduğunu göstermek

isteyende samimiyet maskesi ve daha nicesi. İnsan neden gerçek kişiliğini saklayıp, gizli amaçlar peşinde koşar ki? Onu, bu şekilde davranmaya iten sebepleri sıralamaya çalışacak olursak, çok maddeli bir liste çıkacaktır karşımıza. Kişi, kimi zaman menfaatini muhafaza etmek, kimi zaman ortama uyum sağlamak adına maske takarken, bazen de sebebini kendisinin bile bilemediği gereksiz tavırlar içerisine girebilir. İnsan, kendi çıkarı uğruna birilerine yaranmaya çalışabilir veya dalkavukluk yapabilir. Gerçek yüzünü örten maskesi, onu her ortamda şahsî menfaatlerini gözetip koruyan, çıkarıcı, fırsatçı bir kimliğe sokar. Bir yerde bu davranışı anlamak mümkündür. Zira insandaki sürekli kazanma arzusu ve hırsı, kişiyi bu tür tavırlara itebilir. Girdiği her çevreye kolaylıkla uyum sağlayanları da "sosyal bir fert" diye nitelendirip anlayışla karşılayabiliriz. Geniş çevrelzerinin muhafazası ve daha büyük kitlelere ulaşmalarının yegâne yolu bu davranıştan geçer çünkü. Bir de yerli yersiz maske kullananlar vardır ki, bunlar maskeliler güruhunun en bîçare üyeleridir. Onlar için ağlamak, gülmek, sinirlenmek, sevinmek, hüzünlenmek, kaynağı belli olmayan içsel bir dürtünün eseridir. Ortada bu tavır gerektirecek bir durum olmasa da, ağlayan birisine destek gözyaşları dökülmeli, lüzumsuz da olsa

sahte kahkahalar atılabilmelidir onlara göre. Bukalemun gibi ortamına göre sürekli değişen bu maskelilerin hepsi de, yeniledikleri her maskeyle şahsiyetlerini daha da ucuz kıldıklarını akıllarına getiremeyecek kadar asıllarından uzaklaşmışlardır. Her ne kadar kazananın ve el üstünde tutulan kimselerin kendileri; fırsatları değerlendiremeyenlerince "enayi" olduğunu düşünüp keyiflenseler de, insanların en şerlileri olduklarını hesaba katmadıkları için, dünyada da ahirette de hak ettikleri mahcûbiyete uğrayacaklardır muhakkak. Maskeler başlı başına bir âfet. Hem sahibini hem de muhatabını er geç acıtıyor. Elle tutulup gözle görülmeyen yani uzayda yer kaplamayacak kadar hâlis niyetli olan bu maskeler, sadece gördüğünü var kabul eden materyalist dünyalılar için de büyük tehlike olsa gerek. Onlara bu tehlikeyi haber vermek, aynı gezegeni paylaşmış olmanın gerektirdiği önemli bir görevdir. Bu arada; günlerden bir gün, siz yolda yürürken, gözünüz yerdeki tuhaf bir nesneye takılırsa sakın şaşırmayın. Kimseye çaktırmadan alıverin onu düştüğü yerden. Belki de geçenlerde taktığınız maskedir. Hani şu yolunuzu değiştirmeye fırsat bulamadığınızdan gülümsemek zorunda kaldığınızda...

Abdurrahman Dilipak'a 11 Ay Hapis!

Abdurrahman Dilipak, bir yazısında Cumhurbaşkanı Sezer'e hakaret ettiği suçlamasıyla yargılandığı davada Savcı'nın beraat talebine rağmen 11 ay hapse mahkum oldu...

Gazeteci-Yazar Abdurrahman Dilipak, bir yazısında Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e hakaret ettiği suçlamasıyla yargılandığı davada, 11 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldı.

Dilipak'ın cezası 10 bin 500 YTL para cezasına çevrildi. Duruşmada, mütalaasını açıklayan Cumhuriyet

Savcısı, suçun unsurlarının oluşmadığı gerekçesiyle Dilipak'ın beraatine karar verilmesini istedi. Abdurrahman Dilipak da yazılı olarak mahkemeye sunduğu savunmada, başka yazarların yazıları ile Yargıtay ve AİHM kararlarından örneklerle yer vererek, beraatini istedi. Duruşmaya ara veren mahkeme, Dili-

pak'ı Cumhurbaşkanı'na basın yoluyla hakaret suçundan 5237 sayılı TCK'nın 299. maddesi uyarınca 1 yıl 2 ay hapis cezası verdi. Bu ceza-yı mahkeme, Dilipak'ın duruşmalardaki iyi hali nedeniyle 11 ay 20 gün hapse indirdi. Mahkeme bu cezanın 10 bin 500 YTL adli para cezayı çevirdi.

YOLU DOĞRU TUTMAK

Zeynep Vatandaş

Şehre hâkim olmuş ses ve hava kirliliği arasında biraz olsun rahatlamak, beni bunaltan sıcak havadan kurtulmak için uzandığım evimizin balkonundan küçücük bir gökyüzü görünüyordu. Betonların arasından ufak bir gökyüzü ve bir avuç yıldız... Şehri kaplamış olan gri renk dalgasının üstünde sonsuz, kapkara bir gökyüzü ve parıltayan yıldızlar... Ne ka-

O Kur'an bir şair sözü değildir. Ne de az iman ediyorsunuz! Bir kâhin sözü de değildir (o). Ne de az düşünüyorsunuz!

Hakkta 41-42

Nobel Ödülünü O. Pamuk Aldı Nobel nedir?

Dinamitin mucidi Alfred Nobel, kazandığı serveti insanlığa hizmet için harcamak amacıyla, ölümünden sonra 5 dalda ödül dağıtılmasını vasiyet etmiş. Edebiyat bu beş daldan biri. Nobel edebiyat ödülü, edebiyat çevrelerinde

prestiji olan bir ödül. Ama ödüllendirilenlerin seçiminde rol oynayan kıstaslar hep tartışılmıştır.

Bir defa, ödülün politik saiklerle verildiği yaygın bir kanaat. İkincisi, batılı kültür dairesi içinde yer alan ülkelerin yazar-

larının 'kayıldığı' bir gerçek. Ödül verilenlerin edebi kaliteleri ancak üçüncü, dördüncü sırada rol oynayabiliyor. Bu yüzden de, vaktiyle bu ödülü almış olan yazarlardan bir çoğunu bugün hatırlayan bile yok.

dar da yakındaydılar. Elimi uzatsam sanki onları tutabilecektim ama o kadar uzaktaydılar ki aslında... "Kur'an gibi!" dedim. Karanlık hayatlar içerisinde parlayan bir yıldız. Elimizi uzatsak alınabilecek kadar yakınımızda. Ama dönüp baktığımızda ne kadar da uzağındayız aslında... Hâlbuki bize gösterdiği yol açık ve net; hiçbir karmaşıklık, hiçbir bulanıklık yok, dümdüz. Ama öyle çok çekmişiz ki o yolu başka yönlere, durup baktığımızda hangi yöne doğru gittiği belli olmayan bir yol olmuş... O'ndaki verilen emirleri bazılarının heva ve hevesleri doğrultusunda yorumlamaları sonucu oluşana, bizden asıl istenen arasında dağlar kadar fark olmuş. Tesettür, namaz ve oruç bu konuyla ilgili verilebilecek örneklerden sadece üçü. Tesettür... İç dünyamızdaki bazı istek ve tutku sellerinin önüne set çeken bir örtü... Namus ve iffetimizi koruyan, sarıp sarmalayan bir örtü... Ama ne var ki şimdi bize kazandırması gereken bazı sorumlulukların görmezden gelindiği, kimilerinin moda olarak kullandığı başı örten bir kumaş parçası... Namaz... İnsanları kötülükler-

den alıkoyan, içini huzurla doldurup, ruhu-na günah kurşunlarına karşı zırh giydiren, her durumda yapılması gereken bir ibadet... Bugün ise sadece bir hareketler bütünü; hatta bazılarının deyişiyle spor sayılabilecek bir hareketler bütünü... Oruç... İnsanların kalp kırmasına, kötü söz söylemesine veya kötü davranış sergilemesine bir engel... Ama şimdi o engelin üstünden atlayıp yolumuza devam ettiğimiz, kimine göre "açlık", kimine göreyse zayıflamayı sağlayan bir tür "diyet" olarak görülüp, manevi boyutunun hiç hesaba katılmadığı bir ibadet... Ne kadar da uzağında kalınmış Kur'an'ın... Ne kadar da yaklaşmışız bizi yanlışlara sürükleyecek yanlış yollara... Ve ne kadar da yakın ölümün o buz gibi bıçağı... Amabahanemiz hazır: "Devir böyle. Çağa ayak uydurmak gerekir. Kimse bunların onda birini yapmazken biz yapıyoruz yine de."

Nobel Ödülü Hakkında Ne dediler?

Sağ olasin Nobel Jürisi! Aldığın kararla bu topraklarda herkesi rahatlattın: Her şeyden önce Orhan Bey rahatladı. Bir milyon Ermeni, 30 bin Kürt rahatladı. "Orhan Pamuk, Nobel'i almak için böyle yapıyor" diyen rahatladı. Milliyetçiler "Haklı çıktık" diye rahatladı. AB karşıtları "Tezlerimize bir tez daha eklendi" diye rahatladı. "Orhan'a canımız feda" sloganıyla yeri göğü inleten İletişim Yayınları rahatladı. Ne diyelim? Darısı diğer gerginliklerimiz başına.

Ahmet Hakan

"Nobel bile siyasetten kaçamadı"
Washington Times

Ermeni'yi övmeyene armağan yok. Ama günün modası bu. En son Nobel Ödülü'nü alan adam da Ermenileri övmüştü. Böylece Nobel Ödülü almanın yolu herkese gösterildi. ..

Fazıl Hüsnü Dağlarca - Şair

"Bu kendisini yargılamak isteyen Türklere bir ders oldu. Türkiye'de demokrasinin zaferidir"

Ermeni roman ve oyun yazarı Perch Zeituntsian

Sevgili Orhan, seni yürekten kutlarım. Hak ettiğin bu ödülü almaya çok sevindim. Bundan böyle de aynı tutkuyla yeni romanlar yazacağına güveniyorum. İnanıklarının ardında da inatla durmaya devam edeceğine hiç kuşku yok.

Yaşar Kemal -Yazar

Ağlamamak için kendimi zor tuttum. Çok mutluyum.!

Hakkı Devrim

Genç Öncüler | 11

ÖLÜME DOĞMAK

Oya Mezarıcı

Zaman geldi! Hatta geçiyor. Uyan artık ey insanlık!

Kalk ve ufka bak. Vakit karanlığın en koyu olduğu vakit. Yani umutların aydınlığa en yakın olduğu vakit...

Kurtar artık gafletten kendini. Seni bekleyenler için UYAN!

Biliyorum bu tatlı uykudan uyanmak kolay değil. Hele birde ufkun, bu vakitte karanlığın kollarından nasıl usulca ayrıldığını, doğudan batıya nasıl altından yollar çizdiğini görmemişsen hiç bu uyanış daha da zor olacak, biliyorum! Ama artık yapmalısın bunu, uyanmalısın. Çünkü senin bu şuursuzca uyuyuşunun bedelini minik bir can ödüyor her sabah. Sen gafletine mağlup olurken onlarca kurşuna hedef oluyor küçücük bir beden.

Daha ağlamaya bile fırsatları olmadan mühürleniyor ağızları. Konuşmayı bilmeden susmayı öğreniyorlar. Henüz 'anne' diyemeden bir 'ah'la son buluyor çoğunun umut dolu bakış-

ları. Garbın karanlığını delip geçen bir 'ah'la son buluyor....

Bir çocuk doğuyor Irak'ta, Filistin'de, Lübnan'da. Bombaların raksettiği gökyüzünün altında bir bebek dünyaya geliyor. Henüz ne kadar bencilce bir oyunun ortasında rol aldığından habersiz, masum bir bebek... Ve doğum hediyesi yüreğini hedef alan zalim bir kurşun oluyor çoğu zaman.

Geceleri üzerlerinden geçen kurşunlara gök yüzünden kayan yıldızlara bakar gibi bakıyorlar, bir dahaki kurşunun bakışlarındaki parıltıyı söndürme ihtimalinin çok yüksek olduğunu düşünürken. Ve ne acıdır ki artık geceleri yıldızların çıktığını bile çoğu zaman hatırlamıyorlar.

Güneş, hani sen uykudayken çoktan doğmuş olan güneş, her sabah ölümün üzerine doğuyor orta doğuda. Ve belki de her gece bir dahaki güneşin doğuşunu göremeyen bir çift

BOY
ABİ

göz daha ekleniyor toprağa. Sen hala uyuyorsun. Israrla uyuyorsun. Yanı başında patlayan bombalar rahatsız etmiyor değil mi seni? Yüzlerce kurşuna mesken olurken küçük-küçük bir beden dudaklarından çıkan 'ah'lar uykunu bölmeye yetmiyor. Ve belki de yarın sıranın senin çocuğuna gelebileceği ihtimali aklına gelmiyor hiç.

Bir can dünyaya geliyor savaşın ortasında. Kimi daha doğmadan yetim kalıyor. Kiminin ise annesizlik kapısına dayanıyor daha birkaç günlükken. İlk adımlarıyla beraber zalimin rüzgarı savuruyor oradan oraya yaralı bedenini ve daha da yaralı olan yüreğini. Sonra... Sonrası her sabah onlar için güneşin ölümün üzerine doğması...

Duyuyorsun çevreden 'bir çocuk daha ölmüş savaşta' diyorlar 'hiçbir günahı yokken'. Büyüklerin - kendini büyük zannedenlerin- yazdığı ve oynadığı hain bir oyunun gönülsüz figüranları oluyorlar. Görüyorsun fotoğraf karelerinde. Yüzü gözü tozlu ama göğüsleri imanla siperlenmiş çocuklar takılıyor gözleri-

ne. Yüzlerindeki toz tanelerinin düşüp kalkmaktan olduğunu sanıyorsun değil mi? Oysa bilmiyorsun yüzlerinin neden sürekli tozlu olduğunu. Eğer silerlerse kumların arasından nurlu yüzlerini fark eder bir akıllı füze diye endişe ettiklerinden yüzlerini silmeyişleri. Acıyorsun. Uyanacak gibi oluyorsun. Ama sonra unutup gidiyorsun işinin, gücünün, uykunun arasında. Sen o tatlı uykuna devam ediyorsun kaldığın yerden. Onlar korkuyu iliklerinde hissediyor sen uyurken. Ama sakın iliklerine işleyen ölüm korkusu olduğunu düşünme! Onlar senin bu gaflet uykusundan hiç uyanmayacağından korkuyorlar ey insanlık!

Sen uykudayken kaç çocuk ölümün soğuk elle-ri arasında kayıp gidiyor hiç düşündün mü? Kaç minik can senin uyandığın sabaha uyanamıyor?! Merak ediyorum ne zaman sahte rüyalarının peşinden körü körüne koşturmaktan vaz geçip başkalarının, o masumların yarınına umut olacaksın? Ne zaman uyanacaksın?

Uyan artık ey insanlığım! Kalk ki korkuları dağıt-sın uyanışın. Güneşin ilk ışıklarıyla umuttan köp-rüler kursun orta doğuya, kalkışın.

Hadi uyan da izin verme artık bu canların ölü-mün üzerine doğmalarına.

İnsanlığa gelen her dert yarın senin de kapını çalabilir, unutma!

KOT

ORTAK
OLMA

STOP!!!
BUSH and BLAIR
THEIR "FREEDOM"

Geleceğe Mektup

Erva Günay

Sevgili geleceğim,
Bulduğum hiçbir anda nasıl geleceğini bilmiyorum. Gelecek kavramı pek çok kez geçmişin acısını taşıyor gözlerime. Seni düşünmekse o anda ayrı bir sızı oluşturunuyor. Pek çok kez satırları doldurup doldurup boşaltıyorum. Tüm sözcüklerin sonuna nokta koyabiliyorum da, "geleceğim.." dediğim zaman "..." ile cümleyi nihayetlendiriyorum. Ya nasıl geleceğini bilemediğimden üç nokta tamamlasın istiyorum ya da düşüncelerimin hayata geçmesinden dolayı korkuyorum ve susmayı yeğliyorum.

Bazen, öte taraflardan ışık huzmeleri süzülüyor bulunduğum zaman dilimine doğru. İşte o vakit, doldurduğum satırları boşaltmıyorum. Işığa yönelerek yürümek umut dolu adımlar attırıyor. Daha bir sağlam basıyorum ayaklarımı ya da arkamdaki güç bana bu hissiyatı veriyor. Sana mektup yazmak ürkekçe, çaresiz cümlelerce değil de daha bir zevkli hale giriyor.

Aslında nasıl geleceğini bilmiyorum ama bildiğim en önemli bir durum var ki, onu hayata geçirdiğimde ne geçmişin acısı kalacak bu vakte, ne de gelecek kaygısı olacak. Gelecek benim için duadır."

Bu cümleyi keşfettiğimden beridir hayatımın safhalarına nasıl geleceğini bilmemek hiç de umursamıyor artık. Aslında biliyorum da ne şekilde geleceğini, nasıl olsa artık dualarımın seni şekillendireceğini biliyorum. Aslında sen mücerred gibi görünsen de en müşahhas halinle önümdesin. Elimi semaya doğrultmam yeterli bunun için. İşte o zaman tüm olumsuzluklar, geçmişin sıkıntıları geleceğe aksetmiyor. Gülmüşeyerek, vaktin geldiğinde oturuyorsun oturman gereken yere.

Şimdi sen ey geleceğim! Buna vakıf olabildikten sonra gelebilirsin artık. Nasıl olsa sen benim için DUA sun. Var mı ötesi..?

"Siz mallarınızla herkesi memnun edemezsiniz, öyle ise onları güler yüz ve güzel ahlak ile memnun etmeye çalışın."

Hız Muhammed (sav)

اللَّهُ
سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ

YAKARIŞ

Yunus Babacan

Bir şafağa beş kala vaktindeyiz ve günün doğması ümidiyle hala ayaktayız. Ömrümüz geçiyor ve şimdiye kadar binlerce ömür geldi ve geçti. Elimizdeki tek azığımız umut... öyle bir umut ki bizi besler, bizi yaşatır, bizi diriltir...

Artık bu umutla avuçlar duada. Bu umutla geçecek her şey; rabbim her şeyi toprak eyle, insanı toprak eyle ki yeniden yoğuralım zehirlenmiş ruhları...önce toprak olalım ve ne olduğumuzu hatırlayalım. Sonra Kur'an'ı kat hamurumuza, senin sevgini ve korkunu kat hamurumuza. Ve yeniden dirilt bizi yeniden... Öyle bir diriltmeyle dirilt ki bizi diriliş bayraklarının bayraktarı olan, namazı ve orucu armağan edinmiş, Allah önünde her varı yok gören ve bir şafak gibi kainata ağır bir gençlik olalım. Öyle bir dirilişle dirilelim ki, gül dikelim topraklara ve insanların gönüllerine... Yeni filizler yeşersin artık... Sabır, muştusu olsun yenilgi sayılan zafer saatinin...

Allahım uyandır bizi ve bildir hakkı gönüllerimize... Bir alev sarsın her yanımızı yine, yeniden... İsyanda bırakma bizi ve bizi isyandan koru. Çünkü biz sana gelmek, yanına gelmek isteriz. Aşkın azığımız, Kur'an yol rehberimiz ve biz kapına gelmek isteriz...Rahmetine sığınarak rahmet dileniriz senden Allah'ım.

Ey kalpleri elinde bulunduran rabbim bizi bu duayla bu hamurla dirilt!

Özür ve Düzeltme

Geçen Sayımızda, "Bu kim olduğumdur" başlıklı Erva Günay'a ait yazı Oya Mezarıcı İsmiyle çıkmıştır. Yazar ve okuyucularımızdan özür dileriz.

Şiir

İSTERDİM ASLINDA

İsterdim aslında

Bir masum çocuk olmak..

Olup da, o tüm cihanı aydınlatan topla oynamak..

Onu, tüm parıltısını elime-yüzüme sürüp avuçlarımda tutmak...

İsterdim aslında

Bir masum çocuk olmak..

Minareden minareye atlayıp sek-sek oynamak...

kimseyi umursamadan.

İsterdim aslında

BİR masum çocuk olup

Diğerleri gibi NASREDDİN HOCA'nın getireceği düdüğü beklemek,

Ve pek tabii, sonunda çalanlardan olmak..?

İsterdim aslında en çok

Bir masum çocuk olup

hıçkırarak ağlamak, herkesin ortasında..

Kimseyi umursamadan..

Güneşli parıl parıl bir günde

Yağmur yağdıramayan KARA BULUT AMCA ya inat.

İkbal Armağan

Lise Rehberi

Kardeş sen n'aptın ya? Kravatını sıkımışsın boğulcaksın biraz aç ya-hu şunu...heeee şöyle bakiiiiimm.. Gömlek de en üst düğmesine kadar iliklenmiş bakıyorum aç şu ilk iki düğmeyi! Yok yok üçüncüyü açma koskoca muskanı görmemize gerek yok? Eyvahhhh ceke-ti giydin hani tamam ona bişey demiyorum da bari şu üç düğmeyi iliklemeseydin yaaaaa!!! Aç aç bakimmm! Allah'im sen bu sıcakta bi de yelek mi giyiyorsun? Çıkar şunu çıkar hemen!!! Kardeş senin bu halin ne Allahaşkına? Heeee anladimmm, sen daha yeni başlıyorsun liseyeeeee tamam tamam anlaşıldı... Ben sana iyisi mi lise de göreceğin insan tipleri hakkında biraz bilgi veriyim de sonra ağ-giysi konusunda bu kadar falso verdin, artık arkadaş ilişkilerini dü-şünemiyorum senin...

Bak kardeş önce benim en deli oldum tiplerden başlayalım istersen; tikky-conconlar veya dieselciler veya gariban düşmanı gibi bi çok isim takabilceimiz sosyete grubundaki arkadaşlar var...Bu arkadaşlarımızın kullandığı aksesuarlar içersinde bol bol dolce and gabbana pantolonlar diesel,puma,prada ayakkabılar, mevsim kış olsa bile giyilen koskocaman polis gözlükleri (ama ray-ban olacak yoksa olmaaazzzzzz) bulunur..bu grubun kız mensuplarının genelde saçları sarı ve fönü olmakla beraber, yüzlerinde ki fondöten o kadar abartıdır ki ispatulayla kazısanız bizim eve iki kere baştan aşağı boya yaparsınız yani her şeyleri son derece abartıdır, bi de erkek kız fark etmez her haftasonu solaryum seanslarına gidilir!!!!Ayrıca parfümlerinin fiyatı en az asgari gelirle aynı fiyatta olmak zorundadır!!!! Konuşma tarzları ise 100 kmden fark edilebilir derecede net ve açık ben tikiyimdir die bağırtır bu insanları!!! E harfleri genelde a i harfleri genelde ı olur ve bu ı lar genellikle soru cümelerinde baya bi uzatılır ve ı harfi yine a ya dönüşür(Örn:Niyetli misin değil niyatlı mısıııııaaannn?? Veya oturabilir miyim değil oturabilir mıyııııaaamm???) Gibi) Okul sonrasında takıldıkları yerler Bağdat caddesi, Bostancı, İstiklal caddesi, Nişantaşı, Bebek, Akmerkez etrafı gibi yerlerdir zaten bu takıldıkları yerlerde de genelde hava parfüm kokar? İşte kardeş sen bu arkadaşlara bazen acıycaksın bazen üzülceksin ve hiç muhatap olmycaksın....

Sıra geldiii ağır ağabeylerimize...Bu ağabeylerimiz aksesuar olarak gümüş tesbih (kehribarda olabilir),ince sivri burun ayakkabı (siyah olacak),beyaz çorap, içinde ayet yazmayan muska, siyah ceket ve uzun palto tarzı şeler kullanırlar...Bu grupta ki insanların çoğu erkek olmakla beraber asıp kesen kız sayısı da son yıllarda artmaktadır...bu arkadaşlar kenilerini dünyanın en önemli şahsiyetleri zannetmekle beraber okulun en boş adamlarıdır...kendilerini sınıfın veya okulun namus bekçileri yaparlar ama gözleri fıldır fıldır döner, namaz kılmayanı döverler kendileri namaz kılmazlar,oruç tutmayanı döverler en ufak hastalıkta o ağır ağabeycik bi anda hastalığa boyun eğer ve orucunu bozcak duruma gelir, hatta ve hatta artizlik olsun die tuvalete girip orucunu sigarayla bozup ve "61 gün borcum olsun be" diyebilcek kadar da kendine güveni olabilir hiç şaşırma!!!!Bu kardeşlerimizin genelde liderleri siyasi görüşü olmayan vatan aşkıyla yanıp tutuşan, biricik elifinden başka hiç bir kadına bakmayan namuslu erkekimiz racon kesmeyip kafa kesen delikanlımız biricik canımız ciğerimiz POLAT ALEMDARIMIZDIR!!! Genellikle ne sünnet sakalı bırakılır ne de tam traşlı gelinir en güzel sakal kirli sakaldır!!Okuldan sora genelde kahveye, karagümrük yanıyor'a veya parklara takılır...

Şimdi de sıra öbür arkadaşlarımızda.. Bu arkadaşlarımız herkese satışlar, milete laf sokarlar, gülüp eğlenirler ve genelde sınıfın ve okulun popüler tipleri olurlar..Senin içinde varsa zaten bu tiplerden olursun yoksa bu yetenek soradan kazanılacak bişe deildir...Genelde bu arkadaşlarımızın tipleri normaldir, saçları jölelidir, fazla özentilik yapmazlar çünkü genelde onlar da bahsettiğimiz tiplere deli olurlar ama en uyuz oldukları insanlar genelde az sora bahsedeceğimiz dersi iyi olan, akıllı,uslu,ahlaklı,çalışkan,zeki ve sportmen yani açıkça söliyelim artık şunu inek tiplerdir ? genelde okuldan sora bütün öğrencilerin gidildiği yerlere gidilir makaraya dışarıda devam edilir..Eğer bu kardeşlerimize takılırsan veya sen de böyle bi tip olursan kardeş okulda en popüler tip olursun kendini bişey zannedersin dünyanın en sevilen adamı olduunu düşünürsün ama araya 1 tane şehir

girdinde veya okul bittiğinde gerçekleri görürsün ve direk bunalıma girersin..çünkü aslında ne lise boyunca etrafındaki adamlar senin gerçek dostlarıdır ne de seni sevenler seni Allah için sevmişlerdir...

Geldik son konuğumuz inek kardeşlerimize...Bu kardeşlerimizin vazgeçilmez aksesuarları kalem,silgi ve gözlüktür.. ceketler her zaman giyilmiştir..muhabbetleri genelde gelecek sınavda çıkabilmesi muhtemel olan fizik sorulardır, güldükleri espriler hocaların esprileridir..Ve ne kadar kabullenmesek de hayatta en başarılı olan kısım bu gruptan çıkan atılğan insanlardır!!!

SEMUD'UN SONU

Yakup Burakoğlu

Kur'an-ı Kerim, ibretlik kıssalar ve hayat hikayelerle kuşatılmıştır adeta. Bu kıssalar kimi zaman toplulukların, kimi zaman ise daha dar kapsamlı olarak şahısların yaşantılarını ele alır. Allah Teala'nın insanlara hayat rehberi olarak gönderdiği bu kitabın yarısından fazlasının bu tür kıssalardan oluşması dikkatleri celbeden bir konu olmaktadır. Kıssalara bu kadar geniş yer verilmesi, haliyle onların önemini de gözler önüne sermektedir. Kur'an'da bahsi geçen bu ibret verici kıssalardan biri de Semud Kavmi'ne aittir.

Kur'an-ı Kerim'de sözü geçen bu kavmin kıssasını incelemek, yaptıkları hataları gözden geçirmek insana çok büyük faydalar sağlayacaktır. Zira Kur'an her çağa hitap eden bir kitaptır ve Semud Kavmi'nin kendisine gelen hakikati yalanlaması ve helak edilme süreci de her çağ için ibret olacak bir olaydır.

Kaynakların aktardığı bilgilere göre Nuh'un (a.s.) kavminin helak edilmesinin ardından Ad Kavmi gelmiş, bu kavim de hakikate yüz çevirmesi sonucu helak edilmiştir. Ad Kavmi'nden sonra gelen kavim ise Semud Kavmi olmuştur. Ancak bu kavmin âkıbetinin de diğerlerinden farklı olmadığı görülmektedir.

Semud Kavmi Allah Teala'ya isyan edip küfre sapmış ve kendilerine tapındıkları putlar edinmişlerdi. Bunun üzerine onları uyarması ve ortağı bulunmayan tek Rab olan Allah'a ibadete yöneltmesi için Salih (a.s.) görevlendirildi. Salih (a.s.)'in uyarısına kavminden yalnızca küçük bir topluluk kulak vermişti. Kavminin önde gelenleri ise hem çağrısına kulak vermiyor hem de ona inananları inançlarından geri çevirmek için çaba sarf ediyorlardı. Salih (a.s.) kavmini uyarmaya ve on-

Tarih; geçmişini inceler, ama hedefi şimdi ve gelecektir.

**“eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki:
“Ben sizi, Ad ve Semud’un başına gelene benzer bir
belaya karşı uyardım”**

Fussilet 13

ları hakikate davet etmeye devam etti. Salih (a.s.)’a inananların inançlarında sebat ettiklerini ve çabalarının olumlu bir netice vermediğini gören kavmin inkarcı önde gelenleri Salih (a.s.)’a “Eğer söylediklerin doğruysa bize bir mucize göster” diye bir çıkışta bulundular. O da mucizenin gerçekleşmesi halinde getirdiği hakikate iman edeceklerini taahhüt etmelerini istedi. Söz verdiler. Bunun üzerine Allah Teala onları imtihan etmek maksadıyla mucize olarak dişi bir deve verdi. Salih (a.s.) kavmini deveye zarar vermemeleri hususunda uyardı; ancak kavmi sözlerinde durmayıp iman etmedikleri gibi bu uyarıyı da dikkate almadılar. Deveyi öldürdüler ve bunun üzerine Salih (a.s.) onlara “...Yurdunuzda üç gün daha kalın...”(Hud, 65) diyerek gelecek felaketin haberini üç gün önceden kendilerine bildirdi. Bunun üzerine şehirde bozgunculuk çıkaran dokuz kişilik bir grup Salih (a.s.)’ı öldürmeye karar verdiler. Ancak onların kurduğu hileli düzene karşı Allah Teala da onların haberdar olmadığı bir düzen kurmuştu. Nitekim üç gün sonra Hz. Salih’in uyarısı gerçekleşti: “O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkı) gerçekten Rablerine (karşı) inkâr etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkına Allah’ın rahmetinden) uzaklık verildi.”(Hüd, 67-68)

*...Ve böylece Allah’ın düzeni galip geldi; çünkü
“...Allah düzen kurucuların en hayırlısıdır...”*

(Al-i İmran, 54)

“(Bu Kur’an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.”

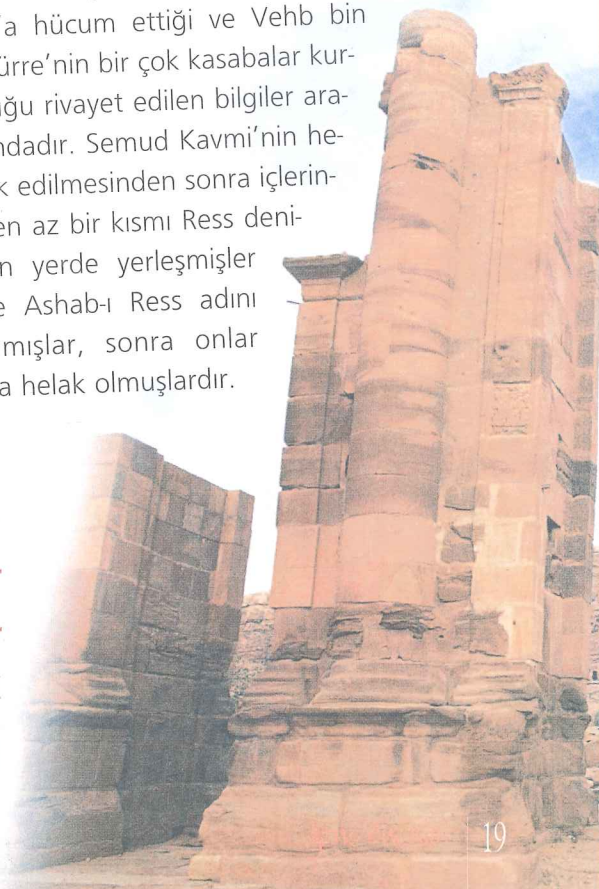
SAD 29

YAŞADIKLARI BÖLGE

Semud Kavmi, Hicr denen bölgede ikamet etmiştir. Burası, Hicaz ile Suriye arasında, Vadi el Kura’ya kadar olan bölgedir. Semud Kavmi’ne mesken olan bu bölgenin dağlarında taştan oyulmuş evler mevcuttur. Burada Mes-cid-i Salih vardır ki yüksek taştan oyma bir eser olup Semud’dan kalmıştır. Bu bölge bugün Fajuun Naagah adıyla bilinir.

Hadis-i Şeriflerde, Rasûlullah (a.s.v.)’in H. 9. yılda Tebuk seferine giderken Semud kavminin yaşadığı Hicr bölgesine uğradığı ve bu yerin Salih (a.s.)’in kavminin yaşadığı yer olduğunu söylediği nakledilmektedir.

Semud, Ad’dan sonra Arap Yarımadasında kuvvet kazandı. Bunların meliklerinden Duyan bin Yemnu’un Aşağı Mısır’a hücum ettiği ve Vehb bin Mürre’nin bir çok kasabalar kurduğu rivayet edilen bilgiler arasındadır. Semud Kavmi’nin helak edilmesinden sonra içlerinden az bir kısmı Ress denen yerde yerleşmişler ve Ashab-ı Ress adını almışlar, sonra onlar da helak olmuşlardır.

Siyonizm War
Barış Yok

Ammar Kılıç

Kavramlara yüklenen tanımlar açıklanırken, büyük bir sorumluluk ve titizliğin gereksinimini de beraberinde getiriyor. Özellikle 19. yüzyılda yaşanan ve toplumların geneline etki eden olaylara bakıldığında bu gereksinim kendini daha fazla hissettirmeye başlıyor.

Yukarıda da değinildiği gibi, kimi olaylar vardır ki üzerinde çokça düşünülmesi ve tartışılması, objektif bir süzgeçten geçirilmesi ve iyice tahlil edilmesi gerekir.

Şüphesiz ki Siyonizm hareketi de bunlardan biridir.

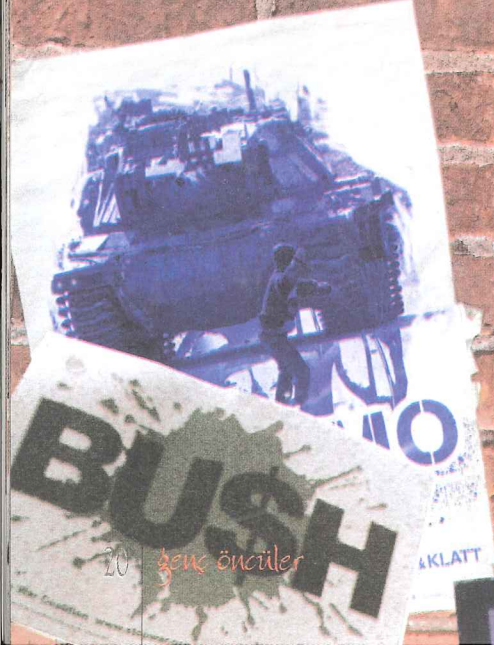
Basit bir açıklama yapmak gerekirse; "Adını Sion dağından - Bu tepe Kudüs'ün kurulduğu tepelerden biriydi-alan Siyo-

nizm, Filistin'de bir Yahudi devleti kurmayı amaçlayan siyasi bir harekettir" denilebilir. 19. yüzyılda ortaya çıkan "Ulusların uyanışı" ve Darwin'in ırkçı düşünceyi körükleyen bilimsel teorileri Yahudi ulusçuluğunun uyanmasında temel oluşturuyordu. Siyonizm düşüncesini ilk olarak ortaya atan Theodor Herzl için bu güzel bir fırsat olmuştu. Yahudi devleti adlı kitabında ve yayınladığı Die Welt gazetesinde fikirlerinin savunuculuğunu yaptı. Basel'de toplanan 1. Siyonist Kongresi'nin temelini de bu fikirler oluşturuyordu.

Siyonizm, Materyalist bir kafa yapısına sahip olmasına rağmen, dini argümanlara başvurmada bir beis görmemişti. Kitabı Mukaddes'i Talmud yorumlarıyla anlamaya çalışan ve Yahudiliği milli bir şekle büründüren Siyonistler, "Seçilmiş Halk ve Vadedilen Topraklar" efsanesiyle dünyadaki Yahudi halklarının zihnine inmeye çalışıyordu.

Hâlbuki Siyonizm'in bir inanç olarak Yahudilikle uzaktan yakından ilgisi yoktu. Bu ikisini ayırmamız gerekir. Nitekim Theodor

BOY
ISRA

Herzl "Siyonizm ne dinî, ne de sosyal bir meseledir, tamamen millî bir meseledir." demişti.

1900'lerden sonra Filistin'e Yahudi göçü hızlandı. 1835'te Yahudiler 10.000 kişi iken 1922'de 83.000 idi. İkinci Dünya Savaşı'nda Hitler'le işbirliğine kadar gidildi ve yurtlarından çıkarılan Yahudiler Filistin'e doğru göç ettiler. Siyonistler "Yahudi ırk aleyhtarlığı" nı bizzat destekliyorlardı.

1947'de kabul edilen BM kararı, Filistin'in %57'sinde İsrail, %43'ünde ise bir Arap devleti kurulmasını öngördü. Bu, tüm iplerin kopmasına neden oldu. Araplar nüfusun %94'üne sahipken, İsrail'e meşruluk kazandırılmıştı.

Bundan sonra Siyonistler için her şey daha kolaydı. 14 Mayıs 1948'de İsrail devleti resmen ilan edildi. Siyonizm'in kanlı yüzü kendini 1947-48 döneminden sonra iyice gös-

termeye başlayacaktı.

Önündeki 58 yıla bakacak olursak, katliamlarla dolu bir tarih sayfası göreceğiz. Eski başbakan İzak Şamir'in ifadesiyle "ulusal mücadelede hiçbir ahlaki duraksama" tanınmayan ve Ehud Olmert'in arsız söyleminde olduğu gibi "üzerine kimsenin ahlak dersi veremeyeceği" bir dizi soykırım: Deyr Yasin, Kibya, Sabra-Şatila, Cenin, en son şahit olduğumuz Kana, Lübnan ve daha niceleri...

Bu sayfalar Siyonizm'in tarihini yazmaya yetmez. Ancak şunun tüm dünya tarafından bilinmesi gerekir: Ortadoğu'da Siyonist bir zihniyet vardır ve bu zihniyet iktidarlarını güçlendirme adına, savundukları Yahudiliğin bile özüne ters düşen tavırlar sergilemekte ve her daim insanlık dışı terör olaylarına imza atmaktadır. Siyonist düşünce var oldukça dünyada ve özellikle Ortadoğu'da barışın sağlanması bir hayalden öteye geçmeyecektir.

KOT

İL

ORTAK
OLMA

STOP!!!
BLAIR and
FREEDOM

PALESTINE
CHRONIQUES D'UNE OCCUPAT
AU THÉÂTRE DE POCHÉ UN SPECTACLE DU THÉÂTRE AL KUDSIA DE BIR
LEADÉ ET ANCIEN...
DU 23...
Socialist W
BLA
WORLD
TERROR

KELOĞLAN'IN TARAĞI

Ali Cingöz

Adı: Keloğlan
İhtisas Alanı: Uyuyan prensesleri uyandırmak, define avlamak, devlerle uğraşmak, balık tutmak, parasını çar çur etmek, kısa yoldan köşe dönmek, padişah kızlarına aşık olmak ve evlenmek.

Doğum Yeri: Anadolu

Doğum Tarihi: Meçhul

Akıllı, zeki, çalışkan, cömert, alçak gönüllü, sempatik ve en önemlisi "kel": Daha ne olsun. Bütün masallarında Anadolu insanının hayallerinin, isteklerinin, sevgilerinin, destanlarının, üzüntülerinin ve ibretli nasihatlerinin olduğu bir dünya Keloğlan.

Keloğlan, bir masal ve bütün masalların sahip olduğu ortak mesajları taşıyor. Tarih boyunca halkın bir tür kendini kandırma yöntemi olarak işlev gören masallar, yaşananların ardından her zaman bir telafi imkanı sunması ve umut aşılması ile başvurulan sığınaklardan biri olmuştur. Bugün masalların yerini büyük oranda medya ve filmler almış görünüyor. Ancak şu var ki Keloğlan masallarının sinemaya aktarılmasında olduğu gibi masaldan sinemaya aktarımlarda bile; doğruların her zaman kazanacağı, alınteri ile kazanma, cömertlik gibi temel öğelerin ikinci plana itildiği yapımlar masalların gerçek işlevini yerine getirmesini engelliyor. Bu ise kelliği ile meşhur bir kahramanı tarağıyla tanıtmaya benziyor. Yani her haliyle absürd, garip bir durum.

"Ben bir garip keloğlanım eşeğimin yok palanı işim gücüm doğruluktur hiç de sevmem ben yalanı". İşte karşınızda Sihirli Tas, Kör Hacı, Kuyudaki Dev, Kurbağa Prens, Büyülü Sofra, Deliler Ülkesinde, Görünmez Adam ve daha nice masalın esas oğlanı Keloğlan....

Masalların hiç değişmeyen ögesi Keloğlan'ın merakı ve cesareti. Kuyudaki Dev'de bir tellalın duyurusuna bakıp kervana öncülük eder.

Meğerse kervana su alacakları kuyuda kurban edecekleri bir saf lazımdır. Keloğlan'ı bu sebeple çağırmışlardır. Punduna getirip kuyudaki devin yanına Keloğlan'ı indirirler haberi olmadan; sonra da üzölmeye başlarlar gencecik vayruya yazık oldu diye. Ama kuyunun içinde hiç de düşünödüğü gibi olmuyordur. Kıvrak zekalı Keloğlan aklını kullanarak devi alt etmiş hazinesine de konmuştur. Kimi masalda Keloğlan cömerttir, kimisinde de müsrif.

Sihirli tas masalında ise yakaladığı balığın karnından çıkan tas ile zengin olur. Kolay para ya: Tez zamanda har vurup harman savurmaya alışır. Tam bu devrede gün görmüş Anadolu kadını olan annesi devreye girer ve o hepimizin aşına olduğu nasihatleri vermeye başlar. Bu nasihatlere kulak vermeyen Keloğlan para hırsı ile tasta gelen paraları cebine doldururken göle yuvarlanır ve neredeyse boğulacaktır. Can havliyle kendini kurtaran Keloğlan aç gözlülüğünün cezasını çektiğini anlar ve pişman olur. Ve o zaman insana alın teri ile kazandığından başkasının yar olmayacağını anlar.

Keloğlan'ı beyaz perdeye taşıyan ilk isim komedi oyunlarının duayeni İsmail Dümbüllü' dür. İlk Keloğlan filmi 1948 de çekilmiştir.

Türk sinemasının ikinci Keloğlanı ise kendine has yorumu ile özel bir yere sahip olan Öztürk Serengil'dir (1965) 1971 yılında gösterilen "Keloğlan ve 7 Cüceler" filminde ise Sami Hazinses, Keloğlan oldu. Filimle özdeş olan isim ise Turgut Özakman'ın yazdığı ve ünlü yönetmen Metin Erksan'ın çektiği ilk "Keloğlan" filmiyle birden büyük üne kavuşan Rüştü Asyalı'dır. Öyle ki "Keloğlan Aramızda" (1971), "Keloğlan ile Can Kız" (1972), "Keloğlan İşbaşında" (1975) ve "Ben Bir Garip Keloğlanım" (1976) filmleri ile ülkede bir Keloğlan fırtınası estirdi. En son olarak Mehmed Ali Erbil ve Özcan Deniz'in oynadığı "Keloğlan Karaprense Karşı" filmi vizyona girdi fakat ne seyirciden ne de eleştirmenlerden geçerli not alamadı.

İstanbul'da Kimlik Değişimi

Ahmet Hamdi Tanpınar

Her büyük şehir nesilden nesile değişir. Fakat İstanbul başka türlü değişti. Her nesilden bir Parisli, bir Londralı, doğduğu yaşadığı şehrin otuz kırk yıl önceki halini, yadırgadığı bir yığın yeni adet, eğlence tarzı, mimari üslubu yüzünden hüzün duyarak hatırlar.

Baudelaire en güzel şiirlerinden birinde "Eski Paris artık yok, ne yazık, bir şehrin şekli bir faninin kalbinden daha çabuk değişiyor" diyerek, galiba bütün Fransız şiiri boyunca bir iki şairinden biri olduğu Paris'in değişmesine döğünür.

I. Dünya Harbinden sonraki Fransız nesrinde hemen on yıl önceki Paris'in hasreti belli başlı bir temadır.

İstanbul böyle değişmedi. 1908 ile 1923 arasındaki onbeş yılda o eski hüviyetinden tamamiyle çıktı. Meşrutiyet inkılabı, üç büyük muharebe, bir biri üstüne bir yığın küçük, büyük yangın, mali buhranlar, imparatorluğun tasfiyesi, yüz yıldır eşliğinde başımızı kaşıyarak durduğumuz bir medeniyeti nihayet 1923'te olduğu gibi kabullenmemiz onun eski hüviyetini tamamiyle giderdi.

1908'den önce bütün cenub Akdeniz'in bir İslam çevresinde zevk, sanat içinde yaşamak isteyen zenginleri İstanbul'a gelirdi. Rumeli ve Arabistan vilayetlerinin zengin çiftlikleri, büyük, verimli toprakları, Çamlıca'nın, Boğaziçi'nin sonraları Kadıköy ve daha ileri taraflarının köşklerini, yalılarını beslerdi. Büyük bahçe ve korularını yeşertirdi. Yangınlar yüzünden otuz kırk senede bir şehrin yeni baştan yapılmasını temin eden şey bu servetti. Bilhassa Tanzimat'tan sonraki devirde bu akın daha artmıştı. Hele nispeten Avrupa usulleri ile istismar edilen Mısır'ın servetinin mühim bir kıs-

mı Abdülmecit, Abdülaziz ve Abdülhamit devirlerinde İstanbul'a akıyordu ve bu yalılar, bu köşkler, şehir içindeki konaklarla beraber, henüz çok yerli bir zevk, hatta müstebit denebilecek bir örfle çarşıya, asıl şehrin temelini kuran yerli esnafa bağlıydı.

Bugün Saraçhane, Okçular, Sedefçiler, Çadircılar gibi sadece bir semti gösteren adlar bundan yetmiş seksen yıl önce bile arı kovanı gibi intizamla işleyen, şehrin hayatında, refahında mühim bir yer tutan, titiz el işleriyle gündelik eşyaya bir sanat çeşnişi veren bir yığın küçük sanatın hususi çarşı ve atelyeleriydi. Ço-

ğu kendimize mahsus yaşama şekillerine bütün bir cevap veren bu çarşılar şehrin asıl belkemiği idi. İstanbul'u onlar besliyor ve yine onlar şehrin iç çehresini yapıyorlardı. Kapitülasyonların ardına kadar açtığı gümrüklere rağmen imparatorluk bu çarşıların sayesinde ayakta duruyordu. Büyük Çarşı ve Bedesten bu faaliyetin toplandığı hazne idi. Avrupa 17. asırda Galland'ın dilinden Binbirgece'yi tatmadan önce bu Çarşı ve Bedesten'de onun havasını, hayata sindirilmiş, gündeliğe indirilmiş rüyasını yaşıyordu. Bu çarşılarda çok değişik kıyafetlerinin aralarındaki mezhep, dil, ırk, hatta kıt'a ayrılıklarını ilk bakışta kavranacak hale getirdiği rengarenk bir insan kalabalığı akardı. Bütün eski şark bu sokaklarda idi. Seyrek, çember sakallı, çıkık elmacık kemikli, yüzleri riyazet ve takva ile süzölmüş, elleri uzun kollu şal hırkalarında kilitli Türkistanlılar, kim bilir kaç senesinin Hac kervanından -tıpkı sürüsünden ayrılmış hasta bir leylek gibi- bu şehrin bir köşesinde kalıvermiş. Ayvansaray'da veya Hırkaşerif'te evlenmiş, çoluk çocuk sahibi olmuş, bizim kıyafetimizi uzviyetlerinin itiyadı hala

yadırgayan Çin Müslümanları, siyah kalpaklı, belleri gümüş tokalı kemerlerle sıkılı Kafkaslılar, beyaz harmanilerine bürünmüş endamlarıyla eski hacılara Arafat'ı hatırlatan Yemenliler, nihayet biz yatakların çoğunun hayatına bir ikisinin şefkati ve esirliğinin acıklı masalı behemahal girmiş bir yığın zenci ... Çocukların "Gündüz feneri" diye uzaktan alay ettikleri, fakat garip bir tezatla evlerde en fazla bağlandıkları kalfalar, harem ağaları, lalalar, hülasa, kimi Türkçeyi bir hindi edasıyla gırtlaktan yumurtlayan, kimi yarım yamalak öğrendiği her kelimeyi genzinin mengenesinde ezip bütükten sonra iplik iplik ortaya atan, kimisi memleketinin dilinden başka hiçbir dil bilmeden sadece büyük şehirlerin verdiği o

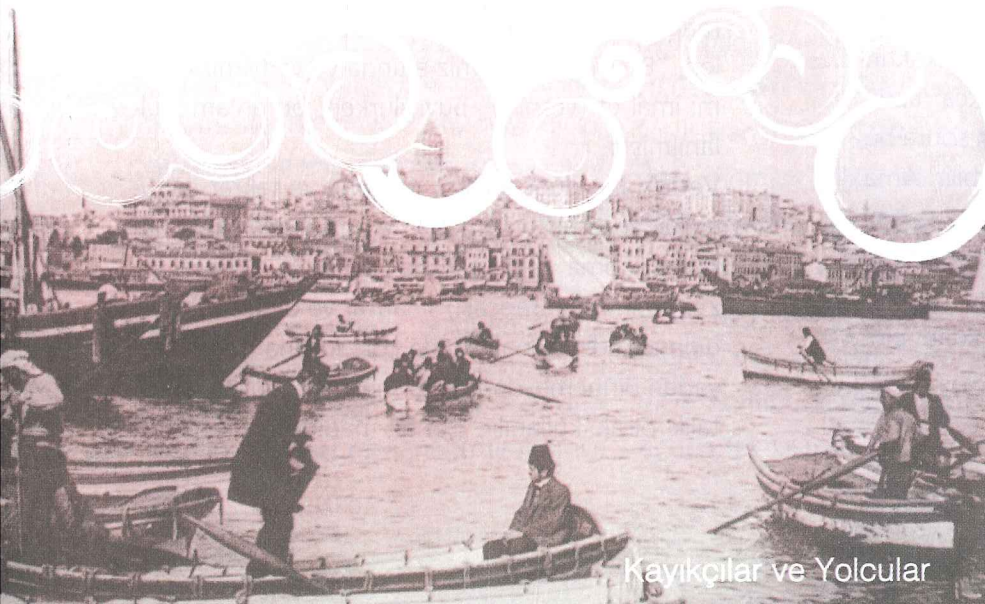
acayip imkanla aramızda geçinip giden, çoğunun hakiki hemşerisine ancak pazarlarımızda yahut o zamanın zengin kuşçu dükkanlarında tesadüf edilen bir kalabalık.

Eskiden İstanbul'da orta sınıf evlere varıncaya kadar hemen her yerde tesadüf edilen zenci şimdi garp hayatının bir icabı gibi büyük otel kapılarında, cazlarda görüyoruz; hayatımıza yabancı modalarla beraber ve yeni baştan girdiği için üzerimizde çok lüks bir itihalat malı tesiri yapıyor.

Daha garibi her büyükçe evde hanımları ve çocukları eğlendirmek için sık sık oynanan ve oynayanların ırktan gelen o korkunç, insana hurafevi korkular veren, cezbese tutmasın diye çok defa yarıda bırakılan oyunlarına benzeyen rakısları şimdi para ile dans hocalarından öğreniyoruz.

Hayır! Eski hayatımıza Afrika bugünden çok başka şekilde ekliydi.

Beyazıt sergisi bu kalabalığın senede bir ay en feyizli şekilde birleştiği yerd. Sarığın, kalpağın, fesin her çeşidi, en yenisi Sargon kabartmalarıyla yaşıt bir yığın kıyafet ve her dilde

şakiyan bütün bir şark Babil'i burada, birbirine karışan bin türlü bahar kokusunun kurduğu adeta metafizik bir Şark ve Asya havası içinde birbirine kenetlenmiş çalkalanırdı.

Bu alaca kalabalığı sadece 'pittoresque" bir unsur diye kabul etmemelidir. O, şehrin iktisadi imkanlarına dayanıyordu. Arkasında dünya ticaretinin büyük bir parçası vardı. Bütün Akdeniz, Karadeniz kabara kabara İstanbul'a geliyordu. Hatta 1900 yılına doğru bile İstanbul dünyanın birinci sınıf limanlarından biri olarak tanınırdı. Bütün Boğaz, Marmara açıklarına kadar her cinsten ve her bayraktan gemi ile dolu idi. Devrin bütün seyyahları İstanbul limanından bahsederken Londra'yı hatırlarlar, onunla ölçerlerdi. Lamartine 1833'te, İngiliz seyyahı Delahey 1850'de bu benzetişte ısrar ederler. Bütün bunlar, arkalarındaki hususi medeniyetle birlikte çekilince, İstanbul gerektiği gibi düzenlenmesi zaman isteyen bir istihsal hayatıyla geçinmeye başladı. Kısacası, büyük müstahliklerin şehri, küçük müstahsilin şehri oldu. Yarınki İstanbul bu istihsalin şartlarına, şekillerine bağlıdır. Yurttaki gelişmelerin, kendi toprak ve imkan zenginliğinin, coğrafya vaziyetinin bu şehre yepyeni bir hayat, hür çalışma zevkini almış insanların hayatını vereceği muhakkaktır. Bugünün İstanbul'u oldukça uzun süren bir geçiş devresinden sonra bu hayata adımını atmış sayılabilir. Ama istediğimiz gibi geniş, verimli çağını idrak ettiği zamanda da eskiyi tamamiyle unutmuş olmayacağız. Çünkü o bizim ruh maceralarımızdan biridir. (Beş Şehir, 1946)

Sanat

Altın Bileziğimiz

Asuman Yasemin

Sanat kelimesi bize hemen müzik, şiir, tiyatro gibi etkinlikleri çağırırsa da kısa bir incelemeyle onun bu kadarla sınırlanmadığını, özellikle müslümanların her anını kapsadığını görürüz.

Türkçe Sözlük'te sanata öncelikle şu anlam verilmiştir: "Amel, iş, bir şeyi meydana getirme, bir işi yapma." Kur'an-ı Kerim'de de iyi veya kötü bir anlam yüklenmeden kullanılmıştır. Mesela Ankebut Suresi 45. ayette mealen: "Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklardan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet) tür. Allah yaptıklarınızı (sanatlarınızı:tesnaune) bilir, " buyrulur. (Sanat, arapça bir kelimedir, sad, nun ve ayn' dan gelir.) Yine Nur suresi 30. ayette mealen, "Mü' minlere söyle, gözlerini (harama çevirmekten) kaçınınsınlar. Ve ırzlarını korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah, yaptıklarından (sanatlarından:yesnaune) haberdardır," buyrulur.

Sanatın diğer anlamı "yeni birşey ortaya koymak"dır. Yine Kur'an-ı Kerim'de Hud:37'de mealen, "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi imal et (vesni')" buyrulurken, bu anlamı kullanılmıştır.

Verilen bir diğer anlam, deneme ve tekrar sonucu kazanılan bilgi ve ustalıkla bazı aletleri kullanarak iş yapma ve bu şekilde yapılan iş, zenaat.

Zenaatin aslı (arapçası) sınaattır ve o da sanattan gelmektedir. Zenaat daha çok, insana gerekli eşyadan birini meydana getirmek için yapılan iş, ustalık olarak kullanılır. Sanat, nadideliği ile, ruhu

yansıtan özelliği ile zenaatten ayrılır. Şimdilerde zenaat de (marangozluk, madencilik, terzilik, vs...) yerini hemen hemen sanayiye bırakmış sayılır. Sanayi de yine sanat kökünden gelir ve zenaatin çoğuludur.

Fabrikada seri olarak üretilen birbirinin eşi ürünler sanat eseri değildir. Sanat, düşgücü, yaratıcılık ve yetenek gerektiren bir etkinliktir. Dinleyen ve görende estetik zevk, heyecan uyandırır. Ama ikisinin aynı anlamı içerdiği de olur. Sanat altın bileziktir, sözünde olduğu gibi. Nitekim, Enbiya: 80. ayet de bunu destekler: "Ve sizin için ona, zorlu savaşınızda sizi korusun diye (madeni) giyim sanatını (san'ate) öğrettik."

K. Kerim'de sanatın, bizim hiç bilmediğimiz bir şekilde, "yetişmek, büyüme" anlamında kullanıldığını da görürüz. Taha: 39. ayette mealen, "Gözümün önünde yetiştirilmen için (litusnea), kendimden sana bir sevgi yönelttim," buyruluyor. 41. ayette ise mealen "seni kendim seçtim," derken, seçtim kelimesi için "vestena'tuke" kullanılmıştır. Bu manalar dilimizde kullanılmaz.

Herhangi bir şeyi, ustalıklı yapabilmek melekeseine de sanat denmiştir. Mesele askerlik sanatı, insanlarla geçinme sanatı, şiir, hat, konuşma sanatı gibi... Günümüzde sanatın çok sık kullanılan anlamı ise bir duygunun, hayalin ve güzelliğin ifade edilmesi maksadıyla başvurulan usullerin tamamıdır, bu usullerle ulaşılan, güzel, bedii eser, sanayi-i nefisedir. Onda aslolan, kişinin, önünde hazır bulunduğu maddi gerçekliği aşarak duygu dünyasının derinliğinde hayal gücünü harekete geçirip, tabii ve mekanik (ritimleşmiş)

hazların ötesinde, kendi özgür tercihleriyle estetik ve bedii, erişilmez ufuklara yönelmesidir. İnsanların inanç, düşünce ve duygularını söz, ses, renk, çizgi, biçim gibi araçlarla güzel bir biçimde ve kişisel bir ifadeyle anlatma çabasından doğan ruhi bir faaliyettir. Ama o bir araçtır ve her araç gibi hayra da kullanılabilir, şerre de. Nitekim cahiliye heykel yapıp tapınmış, silah yapıp zulmetmiş, kule yapıp yıkmış, yazı yazıp kıskırtmış, sanatını çoğu kez kötüye kullanmıştır.

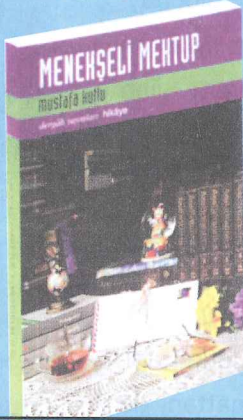
Müslüman ise sanatıyla Allah'ın evini inşa etmiş, hitabetiyle doğruyu anlatmış, idaresiyle en büyük devletleri adilene yönetmiş, ne dinini sanattan, ne de sanatı dininden ayırmıştır. Hatta, "Anladım işi, sanat Allah'ı aramakmış, Marifet bu, gerisi yalnız çelik çomakmış

." diyerek en büyük sanatın Allah'ı, yani Hakk'ı, hakikati aramak olduğunu ifade etmiştir. Dinini yaymak için sanatı kendine araç yapmış, "sanatı din ve idolojiden bağımsız gördürmeye çalışan zihniyete" yüz vermemiştir. Sanatı ne sanat için ne de toplum için değil, davası için kullanmış, bu yolla medeniyetini dünyaya göstermiştir.

NOT: Bu yazı hazırlanırken Ali Bulaç'ın ve Hasan Basri Çantay'ın meallerinden, Ahmet Kalkan'ın Sanat Bilinci isimli eserinden, Mehmet Doğan'ın Türkçe Sözlük'ünden, Metin Mengüşoğlu'nun İktibas Dergisi'ndeki (2001 tarihli) yazılarından, Selami Çekmeçil'in Kendimizi Tartışmak isimli eserlerinden faydalanılmıştır.

Mustafa
Kutlu'dan
Menekşeli
Mektup

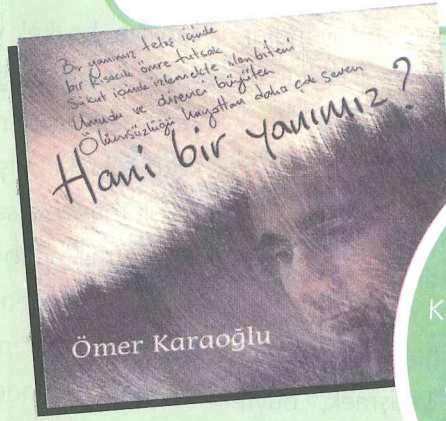

Yazar Mustafa Kutlu'nun yeni kitabı çıktı: Menekşeli Mektup. Her Eylül ayında bir kitap çıkartmayı artık bir gelenek haline getirmiş olan Mustafa Kutlu'nun Ya Tahammül Ya Sefer, Yoksulluk İçimizde, Yokuşa Akan Sular, Sır, Hüzün ve Tesadüf, Uzun Hikâye, Beyhude Ömrüm, Mavi Kuş, Tufandan Önce, Rüzgârlı Pazar ve Chef derken, deneme ve incelemeleriyle birlikte yirmi kitabı bulunuyor.

Menekşeli Mektup'ta üç hikâye var: Menekşeli Mektup, Hacca Gidebilmek ve Kar Üstüne Kar Damlar. Kutlu'nun şiirsel üslubuyla üç farklı hikâyenin ikisinde 'aşk' konusu yoğun olarak öne çıkarken, 'Hacca Gidebilmek' öyküsünde ilahi aşk bağlantılı 'ahlak' meselesi ele alınıyor. Dilin imkanlarını sonuna kadar ama sade bir şekilde kullanan yazarın yeni kitabı, öykü severler için bulunmaz bir fırsat.

Bağdat, Beyrut ve Kudüs için
Ömer Karaoğlu
Hani Bir Yanımız?

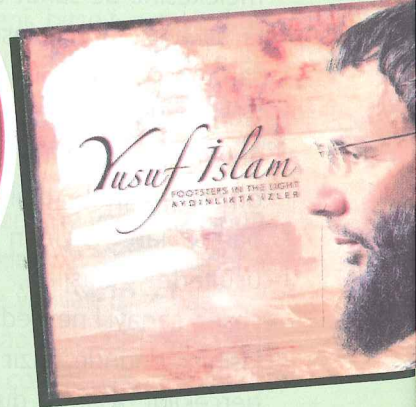
Bir yanımız telaş içinde bir kısıcak ömre tutsak
Sükut içinde izlemekte olan biteni
Umudu ve direnci büyüten
Ölümsüzlüğü hayattan daha çok seven

Yeni
albümünde eski ve
yeni eserlerini bir araya
getiriyor Karaoğlu. Ömer
Karaoğlu, tam da söyleme zamanı
diyor, "sözün güzel olanını".
Çünkü adalet ile zulmün savaşı
sürüyor ve her olan biz
yaşarken gözlerimiz
önünde oluyor.

Yusuf İslam, İngiltere'de yine
yılın en iyi şarkı sözü yazarı seçildi.

Cat Stevens adıyla
1970'lerde üne kavuşan
ve Müslüman olduktan sonra
Yusuf İslam adını alan İngiliz
şarkıcı, İngiltere'de bu yıl da yılın
en iyi şarkı sözü yazarı seçildi.
Yusuf İslam, geçen yıl da
aynı ödülü almıştı.

'Dünya' Nazeel Azami

Nazeel Azami'nin ilk albüm çalışması 'Dünya' annesinin rahatsızlığı üzerine bestelediği ilahilerden oluşuyor. Beyza Müzik tarafından yayınlanan eser

Yeni Bir İletiniz Var

"Denize atılan bir şişe her kitap. Asırlar, kumsallarda oynayan birer çocuk. İçine gönlünü boşalttığın şişeyi belki açarlar, belki açmazlar."

Cemil Meriç

Ortadoğu'nun Balzac'ı Vefat Etti

Ortadoğu edebiyatının Balzac'ı olarak tanınan Mısır'lı yazar Necip Mahfuz 95 yaşında hayatını kaybetti. Roman, hikaye, oyun ve senaryo yazarı olan Necip Mahfuz, Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanan ilk Arap yazarı unvanına sahipti.

1911 yılında Kahire'de bir tüccarın çocuğu olarak dünyaya gelen Mahfuz, Kahire Üniversitesi'nde felsefe öğrenimi gördü. 1971'de El-Ahram gazetesinde yazmaya başladı. **Genç yaşta edebiyata ilgi duyan Mahfuz, yazıya 17 yaşında başladı. Öğrencilik yıllarında İngiliz ve Fransız yazarları okudu,** ilk romanı 1939'da yayımlandı. 1947'de Midak Sokağı romanının yayımlanmasıyla Mısır'ın tanınan yazarları arasına girdi. Sosyal meseleleri dile getirdiği Kahire Üçlemesi'nin 1957'de yayınlanması ile ilk büyük çıkışı yaptı. 1988'de Nobel kazanmasıyla dünya çapında ünlü bir yazar haline geldi. Mahfuz'un farklı dönemlerden ülkesindeki hayatı anlattığı 40'a yakın romanı, onlarca öyküsü, 30'u aşkın senaryosu ve birkaç oyunu bulunuyordu, Hırsız ve Köpek, Nil'de Gevezelikler ve Miramar adlı kitaplarında 1952'de Nasır'ı iktidara getiren askeri darbeye karşı çıktı. Mahfuz'un 1988 yılında Nobeli kazanması, ödülün siyasi bir yaklaşımla verildiği yönünde tartışmalara neden oldu.

Mahfuz'un dilimize çevrilen kitapları şunlar: **Dilenci, Binbirinci Geceden Sonra, Bildircin ve Sonbahar, Hân El Halili'de, Esir Üniforması, Midak Sokağı ve Miramar.**

Genç Öncüler İftarı

Salon ağzına kadar doluydu. Geçen zaman içinde hayli dostumuz olmuştu. Liselerde aynı inancı paylaşan, aynı değerlere inanan dostlarımız Genç Öncüler iftarında bir aradaydı. Medyada gençliğin sürekli kötü yolda ilerlediği haberlerinin aksine Ramazan'ı tüm benliklerinde yaşayan gençlerdi bunlar. Dosdoğru yolun kararlı yolcuları.

İftar programları Ramazan'da bir araya gelenlere ayrı bir bereket sunuyor. Yaşadığımız her anda, bulunduğumuz her mekanda Ramazan ayı kendine mahsus gündemlerle hayatımıza giriyor. Oruç tutsun tutmasın nerdeyse herkesi Ramazan kendi gündemlerine mecbur kılıyor.

Her şeyden önce oruçlu olmamız başta sürekli Ramazan ayını bize hatırlatıyor. İmsak, iftar ve teravih dışında yaşanan tatlı telaş hatta pide kuyruğu, trafik yoğunluğu da Ramazan'a ait değerlendirilmesi gereken gündemler olarak karşımıza çıkıyor. Kolay olmaz sultanın gelişi. O bütün erkani, çevresiyle girer insanların içine. On bir ayın sultanı olma sıfatını bu anlamda boşuna hak etmiyor Ramazan. Koro halinde devamlı ve bir orkestra eşliğinde ruhlarımıza dinletiyor nağmesini. Bir slogan var afişlerde gördüğümüz Ramazan'la ilgili, her halde bu Ramazan'dan arta kalan tınılar arasında zihnimizde yer etmeye devam edecek, "Hoş geldin Ramazan Seni Bekleyenler Var" diye. Hepimiz bekliyoruz onu, rahmet ve mağfireti umarak ama başka bekleyenleri var onun. Hayatın içinde figüran rolü biçilen bekleyenleri. Yalan yok, en çok onlar bekliyorlar, bir somun ekmeği, unu, yağı, zeytini... Yoo yanlış anlaşılmasın onlar dualarının karşılığını bekliyorlar, onlar insanlardan istemeye utanıp yalnız Allah'a ele açanlar. Ve onlar Allah rahmetini somut bir şekilde yaşamayı bekliyorlar. Onun için en çok onlar bekliyorlar.

"Allah'ım üzüntüden ve kederden sana sığınırım. Aczden ve tembellikten sana sığınırım, korkaklıktan ve cimrilikten sana sığınırım. Borcun galebe çalmasından ve insanların kahrından sana sığınırım."

H. Muhammed (s.a.v)

اللہ
رسول
محمد

Genç Öncüler olarak Ramazan ayı içerisinde Ramazan'a mahsus etkinlikleri gerçekleştirmeye çalıştık. İftar programımız bunlardan biriydi. Lisesi kardeşlerimiz, arkadaşlarımızla iftarı beklemenin ve iftar etmenin ayrı bir tadı vardı doğrusu. Yazarlarımız, okurlarımız, liseye yeni başlayan yani yeni Genç Öncüler hepimiz iftar vesilesiyle bir araya geldik.

Kısa bir program düzenlenmişti. Kuran'ı Kerim tilavetiyle başladı. Kurtuluş yollarını gösteren şu ayetlerle gönüllerimizin pası silindi. *"Ey iman edenler, rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin ve hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz. Allah uğrunda hakkıyla cihad edin. O sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yükledi. Babanız İbrahim'in dinine uyun. Allah sizi hem daha önce hem de bu Kur'an'da müslüman diye isimlendirdi ki, Peygamber size şahit (ve örnek) olsun, siz de insanlara şahitt (ve örnek) olursunuz. Artık namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip, ne güzel yardımcıdır!"* (Hac Suresi 77- 78).

Okunan Kur'an'ın ardından tüm dünyada müslümanların yaşadığı acılara ortak olmaya çalıştık. "Acı"yı izlerken ümmetin mahzun bakışlardan dualarımız yükseliyordu. İzlenen slaytın ardından gecenin anlamına uygun dergimiz yayın sorumlusu Zafer Özdemir bir konuşma yaptı. Genç Öncüler'in önemli bir misyonu üstlendiği ve Öncü Kuran Nesli'nin Allah Rasulü'ne (s.a.v.) bağlılıkla şekilleneceği üzerinde duran konuşması ile program neticelenmiş oldu.

Genç Öncüler Ramazan ayı boyunca bu genel iftar programı dışında iftarlarla, kumanya dağıtımları ile hayırlarda yarışmaya devam etti. Rahmet ayının bereketine kavuşmak için düzenlenen programlarda özellikle yardımcı olan, kumanya hazırlığından dağıtılmasına kadar koşuşturan kardeşlerimize rabbimizin rızasını dileyerek bir kere daha teşekkür ediyoruz.

Genç Öncüler Marşı

Yaşa son görkemini doğmadan tan
Ey karanlık güneş doğuyor ardından
Rahmet dolup taşacak, geldi zaman

Bir damla ki deryalardan aşar,
Bir damla ki gönüllerde yaşar
Yaşlı gözlerden avuçlara taşar.

Karanlığın içinden bir sabah sesi
Genç Öncüler'in zafer bestesi

Karanlığın içinden bir sabah sesi
Genç Öncüler'in zafer bestesi

Çökün diz üstü ey yüce dağlar!
Üstünüzden aşacak bir kutlu yol var.
Kutuplara güneştir, sahralara kar

Bir gündüz var ki ardından bu gecenin
Bin alem var olur altında iki hecenin
Kilidın anahtarı, cevabı bilmecenin

Karanlığın içinden bir sabah sesi
Genç Öncüler'in zafer bestesi

Karanlığın içinden bir sabah sesi
Genç Öncüler'in zafer bestesi

M. Tark Ötgen

